

För femte året i rad anordnades vårterminen 2014 en skrivtävling i Akallaskolans åttonde årskurs. Regelverket kring tävlingen såg ut så här:

Hur går det till och vilka format kan användas?

Under rubriken " Livet - en berättelse " ryms allt - verklighet, dröm och fantasifulla påhitt.

- * Formatet för skriftlig version är 68 rader punktstorlek 14.
- * För film, sketch, dans 3 minuter. För dessa format gäller att **endast egenkomponerad musik** får användas. Om annan musik används skall den vara komponerad före 1900 och framföras av ungdomar på Akallaskolan. **Det är alltså inte tillåtet att ladda ner någon som helst musik från nätet till den egna filmen.** Observera att tidsgränsen 3 minuter är absolut. Längre filmade bidrag beaktas inte.
- * Man får gärna tävla på sitt hemspråk på villkor att man hittar en kamrat som är villig att översätta till svenska. Lärare får konsulteras, men ej användas som ansvarig för översättning. Om bidrag skrivet på annat språk än svenska vinner kommer båda versionerna att läsas upp vid prisceremonin.
- * Man får gärna samarbeta - men endast en person kan stå som upphovsperson / författare. Det är den personen som får det eventuella priset.
- * Det är tillåtet att tävla i flera olika klasser. Man kan alltså lämna in en skriftlig berättelse och dessutom göra en film eller sångtext, sketch eller dans. I varje tävlingsklass (tävlingsklass - ej skolklass) får man dock lämna endast ett bidrag.

Formalia

- * Texten, filmen eller annat bidrag skall förses med upphovspersonens förnamn och efternamn. Namnlösa bidrag beaktas inte.
- * Texten skall skrivas med storlek 14 punkter och skall rymmas på två A 4. Texter längre än två A 4 beaktas inte. Endast datorutskrifter tas emot.
- * Film eller t. ex filmad dans skall läggas upp på särskilt Youtubekonto senast 13 maj. Bildlärare kan antagligen vara hjälpsam vad gäller att skapa Youtubekonto
- * Temat för skrivtävlingen är "Livet - en berättelse".
- * I den mån det handlar om text hämtas texterna i Akallaskolan av MW tisdagen 14 maj före 10.00. Inga texter tas därefter emot. Den som lägger upp någonting på Youtubekonto ska ha lagt upp bidraget senast under den 13 maj för att bidraget skall beaktas. **Lämna din text till lärare den 12 maj så att du inte står med halvfärdig text då MW kommer för att hämta. Du riskerar annars att inte få din text inlämnad och bedömd.**
- * Texter bedöms genom att berättelsens läsvärde, meningsbyggnad och stavning vägs samman. Filmbidrag bedöms efter hur filmaren utnyttjat mediets samlade möjligheter samt utifrån hur berättelsen berör åskådaren. Övriga bidrag (t.ex dans) kan med fördel också filmas.

Jury & Pris Pristagaren erhåller 1 000:- Priset delas ut vid terminsavslutningen i juni 2014.

Mats Wahl utgör enväldig jury

Vinnare i skrivtävlingen 2014 blev Shilan Shewki med novellen "Ingen sa."

"Ingen sa att det skulle bli lätt, men ingen att det skulle bli så här svårt heller."

Daniella sparkade av sig skorna och slängde idrottsväskan på trägolvet i hallen. Hennes fötter värkte av allt spring och hennes mascara hade kletats ut på hennes ögonlock. Hon hängde av sig jackan och började gå mot badrummet.

På den korta distansen mellan hallen och badrummet märkte hon att det var släckt i hela lägenheten. Ingen hemma. Pappa var säkert på krogen och Irina var förmodligen fortfarande på jobbet. "Ännu en sådan dag," tänkte hon.

Daniella tryckte ned handtaget och klev in i det blåkallade badrummet. Hon tände lampan så att hon kunde se sig själv i spegeln. Hon granskade sitt ansikte noggrant. Samma gamla Daniella med dom kolsvarta ögonen och bruna afrolockarna som satt i en hästsvans. Hon såg vanlig ut. Det var inget speciellt med henne, tyckte hon. Ingen som skulle komma fram till henne för att ge henne komplimanger om hennes noggrant utvalda kläder eller hennes nya märkesväska. Ingen som skulle märka om hon hade satt på ett extra lager av mascara, vilket var helt onödigt eftersom det ändå bara kletas ut på idrotten.

Hon hade faktiskt hoppats på mer när hon började åttan i den nya skolan. Hon hade konstant hoppats på att inte behöva gå ensam i korridoren. Att inte behöva leta upp en ledig toalett för att gömma sig under lunchen. Att inte hela tiden låtsas som om hon letade efter en bok i skåpet så att hon inte behövde gå ut i uppehållsrummet för att stå helt ensam och övergiven bland alla elever i högstadiet.

Ja, det var inte mycket att märka med Daniella.

Hon höjde högerhanden mot ansiktet för att torka bort den varma vätskan som hade format ränder på hennes kind. "Helt osynlig," snyftade hon. Alla hennes tankar och teorier om varför tonåren skulle vara så svåra gick igenom hennes huvud. Alla förklaringar och lösningar som hon försökt komma på. Alla försök hon gjorde för att synas. Och hon visste att hon hade fått nog.

Skåpet på den högra sidan av handfatet öppnade hon hastigt. Hon letade panikslaget med händerna på den översta hyllan och efter att ha puttat ner en massa tvålflaskor och tandborstar så att de slog i golvet, hittade hon den till slut.

Daniella tog några djupa andetag innan hon ställde sig framför badrumsspeglens igen. Med en snabb rörelse får hon den första locken att falla. "Ser ni mig?" viskade hon till sin spegelbild. Den andra locken klippte hon pecis

vid hårfästet. "Hör ni mig?" sa hon medan den föll i handfatet. Hon sträckte händerna mot bakhuvudet och tog tag i hästsvansen. "Finns jag?" skrek hon medan det bruna, lockiga håret som fortfarande satt i sin snodd, träffade det kalla badrumsgolvet. "*Ingen sa att det skulle bli lätt, men ingen sa att det skulle bli så här svårt heller.*"